

Een BV aantrekkelijk als 'ie uit Delaware komt?'¹

Herhaaldelijk hebben in dit blad advertenties gestaan om Delaware corporations aan de man te brengen met de wervende tekst 'EEN BV AANTREKKELIJK? Zeker als 'ie uit Delaware komt!'². Een Delaware corporation zou een solide alternatief zijn voor een Nederlandse BV. Is dat zo, of liever gezegd, blijft dat zo, gezien twee recente Nederlandse wetsvoorstellen? Zijn er geen betere alternatieven voor Nederlandse ondernemers?

—
Mr. J.P.G.M. van der Graaf en mr. J.A.J. van Velzen

In april jl. zijn twee wetsontwerpen bij de Tweede Kamer ingediend: de Wet conflictenrecht corporaties³ en de Wet op de formeel buitenlandse vennootschappen⁴.

In de ontwerpWet conflictenrecht corporaties wordt voorgesteld om de reeds lang in Nederland geldende incorporatieleer nu in een wet te verankeren. De incorporatieleer houdt globaal in, dat naar buitenlands recht opgerichte rechtspersonen in Nederland ook als rechtspersoon worden erkend en dat op de interne structuur van zo'n rechtspersoon in beginsel niet het Nederlandse rechtspersonenrecht van toepassing is, maar het (buitenlandse) recht van het land van oprichting⁵. Een Delaware corporation die rechtsgeldig is opgericht naar het recht van de Staat Delaware, wordt dus als rechtspersoon erkend voor het Nederlandse recht. Volgens het wetsontwerp zal naar het recht van Delaware beoordeeld moeten worden wie die corporation mogen vertegenwoordigen, of en zo ja in hoeverre de functionarissen van die corporation aansprakelijk zijn tegenover die corporation, tegenover derden etc.

WBa en WBF

Nu al behelzen de z.g. Wet Be-

stuurdersaansprakelijkheid bij Faillissement (WBF) en de z.g. Wet Bestuurdersaansprakelijkheid (WBa) bepalingen die proberen het ontgaan van die wetten te bestrijden door ze ook van toepassing te doen zijn op naar buitenlands recht opgerichte rechtspersonen.

Volgens de WBF⁶ zijn zowel de (ex-)bestuurder(s) van een failliete (naar buitenlands recht opgerichte) rechtspersoon als degene(n) die met de werkzaamheden van die rechtspersoon in Nederland zijn(waren) belast hoofdelijk aansprakelijk voor alle schulden die in dat faillissement onbetaald blijven. Wel moet dan aan vier voorwaarden zijn voldaan:

1. die rechtspersoon is onderworpen aan de Nederlandse vennootschapsbelasting⁷;
2. die rechtspersoon is failliet verklaard door een Nederlandse rechter⁸;
3. die rechtspersoon is kennelijk onbehoorlijk bestuurd;
4. dat kennelijk onbehoorlijk bestuur is een belangrijke oorzaak van het faillissement.

De WBa brengt hoofdelijke aansprakelijkheid teweeg van (ex-) bestuurders en (ex-)feitelijke leidinggevers van (naar buitenlands

Mr. J.P.G.M. van der Graaf is werkzaam als in het belastingrecht gespecialiseerde advocaat bij Nootboom c.s. te Dordrecht

Mr. J.A.J. van Velzen verricht zelfstandig onderzoek op het gebied van het Amerikaanse vennootschapsrecht en hij verstrekt informatie en advies op dat gebied.

recht opgerichte) rechtspersonen voor o.m. door die rechtspersoon niet betaalde loonbelasting, premies sociale verzekeringen en BTW. Als die rechtspersoon tijdig heeft gemeld die belastingen/premies niet (op tijd) te kunnen betalen, dan zijn de voorwaarden voor de WBa-aansprakelijkheid:

- dat de rechtspersoon is onderworpen aan de Nederlandse vennootschapsbelasting, en
- dat de rechtspersoon kennelijk onbehoorlijk is bestuurd, en
- dat dit kennelijk onbehoorlijk bestuur is te wijten aan de (ex-)bestuurders/feitelijk leidinggevers, en
- dat het niet-betalen van die belastingen/premies is veroorzaakt door kennelijk onbehoorlijk bestuur.

Let wel: als de rechtspersoon niet (tijdig) heeft gemeld dat die belastingen/premies niet (tijdig) konden worden betaald, dan is de bestuurder/feitelijk leidinggever praktisch gezien vrijwel altijd aansprakelijk. Hij moet dan immers bewijzen dat het niet melden door de rechtspersoon niet aan hem te wijten is alsook dat het niet betalen van de belastingen/premies niet is veroorzaakt door aan hem te wijten kennelijk onbehoorlijk bestuur.

Een ondernemer in Nederland kan de werking van de WBF en WBa dus niet vermijden door z'n onderneming onder te brengen in bijv. een Delaware corporation i.p.v. in een Nederlandse BV.

Wetsontwerp op de formeel buitenlandse vennootschappen

Naar wij begrijpen zijn de WBF en de WBa volgens de Minister van Justitie onvoldoende om oneigenlijk gebruik van de incorporatieleer tegen te gaan. Volgens de Minister blijkt uit een onderzoek van de ECD dat dat oneigenlijk gebruik een zorgelijke groei vertoont, alhoewel qua omvang nog niet heel groot. Die gedachte van een zorgelijke groei zou ook worden gevoed door de advertenties waarin buitenlandse vennootschappen (vnl. Delaware corporations) worden aangeboden. Vandaar dat de Minister de Wet op de formeel buitenlandse vennootschappen heeft voorgesteld⁹. Die houdt kort samengevat in:

1. In de Memorie van Toelichting (MvT) wordt als oneigenlijk gebruik aangemerkt 'wanneer voor een buitenlandse vennootschap wordt gekozen overwegend om aldus dwingend Nederlands vennootschapsrecht te ontgaan.' (blz. 1 en 2). In de voorgestelde wetstekst heet zo'n vennootschap een 'formeel buitenlandse vennootschap'¹⁰. De wettelijke criteria daarvoor zijn:
 - a. een naar buitenlands recht opgerichte kapitaalvennootschap met rechtspersoonlijkheid en
 - b. die haar werkzaamheden (nagenoeg) geheel verricht in Nederland en

- a. die geen werkelijke band heeft met het land van oprichting.
2. Bestrijding van formeel buitenlandse vennootschappen dient te gebeuren door zulke vennootschappen weliswaar te erkennen, maar op hen toch bepaalde regels van Nederlands vennootschapsrecht van toepassing te laten zijn. Het gaat om de belangrijkste regels die ten doel hebben derden (niet de aandeelhouders) te beschermen, nl.:
 - inschrijving in een Nederlands handelsregister en vermelding van belangrijke gegevens van de vennootschap op haar briefpapier en op stukken waarbij die vennootschap partij is;
 - het minimum geplaatst en gestort kapitaal moet gelijk zijn aan dat van een Nederlandse BV en het eigen vermogen moet telkens bij de eerste inschrijving als formeel buitenlandse vennootschap in een Nederlands handelsregister minimaal gelijk zijn aan dat minimum geplaatste kapitaal;
 - boekhoudplicht en bewaarplicht conform een Nederlandse BV;
 - opmaak, inrichting en publikatie in Nederland van jaarstukken conform een Nederlandse BV.
3. Bestaande formeel buitenlandse vennootschappen moeten binnen 3 maanden na inwerking treden van deze wet voldoen aan die onder 2 genoemde regels. De datum van inwerkingtreding is nog niet bekend.
4. Op niet behoorlijke nakoming van de onder 2 genoemde regels staan strafrechtelijke sancties en civielrechtelijke (bijv. hoofdelijke aansprakelijkheid van lokale managers in Nederland, bestuurders en commissarissen).

Kritische opmerkingen

Van de drie criteria voor een formeel buitenlandse vennootschap zijn er ons inziens twee onduidelijk: hoe moet bepaald worden of een buitenlandse vennootschap haar werkzaamheden (nagenoeg) uitsluitend verricht in Nederland? En wat betekent het criterium 'geen werkelijke band hebben met het land van oprichting'? In de MvT worden enkele voorbeelden gegeven die ons inziens op het volgende neerkomen: als een naar buitenlands recht opgerichte vennootschap

- geen hoofdvestiging in Nederland heeft, of
- wél een hoofdvestiging in Nederland heeft, maar ook een buitenlandse nevenvestiging, of
- wél een hoofdvestiging in Nederland heeft, maar onderdeel is van een buitenlands internationaal opererend concern, of
- zelf een internationaal opererende, in het buitenland werkzame vennootschap is,

dan is zij geen formeel buitenlandse vennootschap. In de praktijk zou het volgens de MvT (blz. 5) 'in de meeste ge-

vallen' gaan om kleine ondernemingen, vaak eenmansvennootschappen, die uitsluitend plaatselijk werkzaam zijn. 'In de meeste gevallen', maar wat bijv. te verstaan onder 'internationaal opererend, in het buitenland werkzaam'? Kwalificeert bijv. een Delaware corporation met haar enige bedrijfsvestiging in Nederland en die geen onderdeel is van een internationaal opererend buitenlands concern als een formeel buitenlandse vennootschap als haar activiteiten bestaan uit de export naar Rusland van goederen die ze importeert uit de USA?

Voor een werkelijke band met het land van oprichting is volgens de MvT niet voldoende, dat de meerderheid van de bestuurders van de vennootschap gevestigd is in het buitenland. Is een naar Nederlands-Antilliaans recht opgerichte NV die feitelijk geleid wordt door haar bestuur in Curaçao en wier enige activiteit bestaat uit het verlenen van licentierechten aan een Nederlandse BV dan een formeel buitenlandse vennootschap?

Meer duidelijkheid lijkt geboden. Zeker nu het bestuur, de commissarissen en de lokale managers in Nederland van een formeel buitenlandse vennootschap civielrechtelijke hoofdelijke aansprakelijkheid en een strafrechtelijke veroordeling boven het hoofd kan hangen.

Voor onderworpenheid aan de WBF en WBa geldt als onderscheidend criterium, of een (buitenlandse) rechtspersoon al dan niet is onderworpen aan de Nederlandse vennootschapsbelasting. De ontwerp-Wet op de formeel buitenlandse vennootschappen kent nu als criteria: het (nagenoeg) geheel verrichten van de werkzaamheden in Nederland en de afwezigheid van een werkelijke band met het land van oprichting. Al deze drie (ontwerp-) wetten zijn gericht tegen het oneigenlijk gebruik in Nederland van naar buitenlands recht opgerichte vennootschappen, althans bevatten elementen van die bestrijding. Waarom in het kader van het oneigenlijk gebruik van buitenlandse vennootschappen dan niet hetzelfde criterium gebruikt? Welk criterium dat dan moet zijn is een tweede.

Wie moet bewijzen dat er sprake is van een formeel buitenlandse vennootschap? Volgens de Minister (MvT blz. 10) rust die bewijslast op de wederpartij. Degene die bijv. een statutair directeur van een vermeend formeel buitenlandse vennootschap aansprakelijk stelt, zal moeten bewijzen dat er ook sprake is van zo'n formeel buitenlandse vennootschap. De Minister verwacht op dit punt in de praktijk geen grote problemen. Het ligt volgens haar in de rede 'dat de rechter geconfronteerd met de gemotiveerde voorering, waaruit helder naar voren komt dat de vennootschap

slechts formeel buitenlands is, van de vennootschap zal verlangen dat zij vervolgens feiten en omstandigheden stelt en zo nodig bewijst, waaruit blijkt dat zij wél buitenlandse activiteiten ontplooit of wél een werkelijke band met haar staat van oprichting heeft.'

Maar hoe komt een derde er achter dat een naar buitenlands recht opgerichte vennootschap, die al dan niet staat ingeschreven bij een Nederlands handelsregister en die zichzelf niet beschouwt als een formeel buitenlandse vennootschap, wél een formeel buitenlandse vennootschap is? Wij (voor-) zien op dit punt weinig mogelijkheden. Veel eenvoudiger is toch om een wettelijke omkering van de bewijslast in te voeren: een buitenlandse vennootschap die in Nederland opereert dient te bewijzen dat zij géén formeel buitenlandse vennootschap is. Dat bewijs kan door die vennootschap veel gemakkelijker worden geleverd dan door een derde.

Een vierde punt van kritiek betreft de redenen waarom dit wetsontwerp is voorgesteld. Er zouden volgens de Minister aanwijzingen zijn dat het oneigenlijk gebruik van buitenlandse vennootschappen niet slechts incidenteel voorkomt, maar dat sprake is van een tot zorg aanleiding gevende groei. Dit leidt de Minister af uit een onderzoek van de ECD en uit advertenties waarin buitenlandse vennootschappen te koop worden aangeboden. Het betreffende onderzoek van de ECD stamt uit 1991; uit dit onderzoek bleek dat in dat jaar 3717 buitenlandse vennootschappen in Nederland waren ingeschreven. Volgens gegevens van de Kamers van Koophandel zou dit cijfer in 1994 op 5289 liggen. Inderdaad, een niet te verwaarlozen toename, maar waarin? Uit deze cijfers blijkt niets van een eventuele toename van het oneigenlijk gebruik van buitenlandse vennootschappen. Daarenboven blijkt uit de cijfers niet van enige onderscheiding naar hoofd- en/of nevenvestigingen in Nederland. Deze cijfers zouden eveneens een aantrekkings van de economische activiteiten kunnen inhouden. Geen onderzoek is dus verricht naar de omvang van het aantal buitenlandse vennootschappen in Nederland dat mogelijk voldoet aan de in het wetsvoorstel opgenomen definitie van een formeel buitenlandse vennootschap.

Een indicatie van de toename in het aantal buitenlandse vennootschappen in Nederland kan worden gevonden in een onlangs gepubliceerd rapport¹¹. Uit dit rapport blijkt onder meer dat het aantal inschrijvingen van Delaware corporations bij de destijds door de ECD bezochte Kamers van Koophandel flink is gestegen (toename 1991-1994: 101%). Het totaal aantal Delaware corporations met hoofdvesting in Nederland dat in het vierde kwartaal van 1994 was ingeschreven bedroeg 1210. Kunnen zij als formeel buitenlandse vennoot-

Veel eenvoudiger is toch om een wettelijke omkering van de bewijslast in te voeren: een buitenlandse vennootschap die in Nederland opereert dient te bewijzen dat zij géén formeel buitenlandse vennootschap is.

schappen worden aangemerkt? Dat het mogelijke oneigenlijke gebruik van buitenlandse rechtspersonen wordt tegengegaan, vinden wij juist. Maar waarom deze bestrijding beperken tot formeel buitenlandse kapitaalvennootschappen?

En waarom met een onderzoek op de proppen komen dat niets zegt over oneigenlijk gebruik? Of is de werkelijke reden achter dit wetsontwerp misschien verholde bestrijding van de (georganiseerde) criminaliteit? Zo ja, welke aanwijzingen zijn er dan dat het 'milieu' oneigenlijk gebruik maakt in Nederland van naar buitenlands recht opgerichte vennootschappen?

Buitenlandse vennootschappen (blijven) aantrekkelijk

Eén van de voordelen van een naar buitenlands recht opgerichte vennootschap t.o.v. een Nederlandse BV is vaak de snelheid van oprichting. Dit verandert niet als de Wet op de formeel buitenlandse vennootschappen gaat gelden. Een ander blijvend voordeel van naar buitenlands recht opgerichte vennootschappen is dat niet gepubliceerd hoeft te worden dat en wie de enig aandeelhouder is. Sterker nog de Wet op de formeel buitenlandse vennootschappen verbiedt niet de uitgifte van toonderaandelen.

Een ander voordeel van een naar buitenlands recht opgerichte vennootschap kan van fiscale aard zijn. Een voorbeeld: een Nederlander die in Nederland woont, houdt 100% van de aandelen in een Nederlandse (kasgeld-)BV. Die BV wordt geleid in Nederland en oefent geen activiteiten uit buiten Nederland. De aandeelhouder verhuist de facto naar België. De daadwerkelijke leiding van de BV en al haar activiteiten worden verplaatst naar Monaco. Dan behoudt Nederland nog 5 jaar het recht om 20% inkomstenbelasting te heffen over de aanmerkelijk belang-winst behaald met de vervreemding van de aandelen in die BV¹². Die BV blijft Nederlandse vennootschapsbelasting verschuldigd over haar winst. Krachtens art. 2, lid 4 Wet op de vennootschapsbelasting blijft zij immers fictief gevestigd in Nederland omdat zij is opgericht naar Nederlands recht. Bovendien blijven de dividenden uitgekeerd aan de in België wonende aandeelhouders onderworpen aan Nederlandse dividendbelasting¹³. Ook voor de Nederlandse dividendbelasting blijft deze BV immers fictief in Nederland gevestigd (art. 1, lid 3 Wet op de dividendbelasting)¹⁴.

Zou het in deze situatie echter niet om een Nederlandse BV zijn gegaan, maar om een naar buitenlands recht opgerichte vennootschap, bijv. een Jersey limited, dan zou dat voor de Nederlandse aandeelhouder als voordelen hebben:

- direct na verhuizing van de aandeelhouder naar België en verplaatsing van alle activiteiten van de limited naar bijv. Monaco vervalt het recht van Nederland om inkomstenbelasting te heffen over de aanmerkelijk belang-winst behaald met vervreemding van de aandelen¹⁵;
- de vennootschap zal geen Nederlandse vennootschapsbelasting of dividendbelasting meer verschuldigd zijn over haar winsten, resp. dividenden.

Een naar buitenlands recht opgerichte vennootschap kan t.o.v. een Nederlandse BV dus in internationaal verband een grotere fiscale flexibiliteit met zich meebrengen. Het tegendeel kan overigens ook waar zijn; een Nederlandse BV kan fiscaal gezien ook voordelen hebben. Zie bijv. Hoge Raad 2 september 1992, BNB 1992/379: een Amerikaanse vennootschap houdt alle aandelen in een naar Nederlands recht opgerichte BV die al haar activiteiten altijd in Ierland heeft uitgeoefend. Door haar rechtsvorm kon deze BV profiteren van het gunstige Nederlandse net van belastingverdragen.

Afgezien van mogelijk fiscaal nadeel in bepaalde situaties zijn er aan buitenlandse vennootschappen ook andere nadelen verbonden. Zo is in Nederland het beeld-naar-buiten van een Nederlandse BV doorgaans degelijker dan dat van bijv. een Delaware corporation of een Engelse limited. Voor houdstermaatschappijen hoeft dat geen probleem te zijn, maar wél voor werkmaatschappijen die met derden handelen. Een tweede blijvend nadeel - meer van interne aard - is dat een naar buitenlands recht opgerichte vennootschap die (ook) in Nederland opereert uiteraard met twee systemen van rechtsregels te maken heeft: dat van het land van oprichting en het Nederlandse rechtssysteem. Geen eenvoudige opgave; zeker niet voor de juridisch en fiscaal niet-onderlegde Nederlandse ondernemer; zeker als hij die de taal van het land van oprichting niet goed beheerst.

De keuze van een Nederlandse ondernemer voor een Nederlandse BV of voor een naar buitenlands recht opgerichte vennootschap is al niet eenvoudig. Maar als gekozen wordt voor een buitenlandse vennootschap, welke komt dan in aanmerking? Zijn de redenen voor die keuze civiel- dan wel fiscaalrechtelijk? In de volgende aflevering van Accountant-Adviseur behandelen wij kort de Delaware corporation en de Aruba Vrijgestelde Vennootschap.

Noten

1. De concept-tekst voor dit artikel is afgesloten op 27 juni 1995.
2. Bijv. in de aflevering van juni 1995 op blz. 43.
3. Tweede Kamer, 1994-1995, 24141.
4. Tweede Kamer, 1994-1995, 24139.
5. De ontwerp-Wet conflictenrecht corporaties heeft overigens niet alleen betrekking op rechtspersonen, maar ook op andere, zelfstandig naar buiten optredende lichamen en samenwerkingsverbanden, zoals maatschappen en vennootschappen onder firma.
6. O.m. neergelegd in de artt. 50a, 138, 248 en 300a van boek 2 BW.
7. In de Memorie van Toelichting bij de ontwerp-Wet conflictenrecht corporaties wordt op blz. 21 opgemerkt dat de werking van de WBF op buitenlandse rechtspersonen aanvankelijk zou zijn voorgesteld om tegen te gaan "dat vitale Nederlandse beschermingsbepalingen worden ontweken door buitenlandse rechtspersonen, die overwegend in Nederland werkzaam zijn." (ons curs., JG/HvV). Zonder nadere uitleg over de reden waarom de WBF uiteindelijk een andere - ruimere - strekking heeft gekregen, lijkt deze opmerking o.i. op z'n zachtst gezegd in de lucht te zweven.

8. Naar wordt aangenomen geldt de WBF alleen voor naar buitenlands recht opgerichte rechtspersonen als het faillissement van zo'n buitenlandse rechtspersoon is uitgesproken door een Nederlandse rechter. Voor de toekomst is dit nadrukkelijk vastgelegd in de ontwerp-Wet conflictenrecht corporaties (art. 5, lid 1). Een naar buitenlands recht opgerichte rechtspersoon kan alleen door een Nederlandse rechter failliet worden verklaard als die rechtspersoon een "kantoor" heeft in Nederland (art. 2, lid 4 Faillissementswet). Uit de rechtspraak komt echter naar voren dat dit begrip "kantoor" veel ruimer wordt uitgelegd dan men zou verwachten. Zo zijn ook door een Nederlandse rechter failliet verklaard een Liechtensteinse vennootschap die geacht werd kantoor te houden bij een tussenpersoon in Nederland (Rechtbank Roermond 29 mei 1975, NJ 1976, 154) en een buiten Nederland wonende persoon die zijn kantoor in Nederland inmiddels had opgeheven (Hoge Raad 1 juli 1976, NJ 1977, 263). Voldoende is bijv. dat een buitenlandse vennootschap een relatief klein filiaal in Nederland heeft (gehad).
9. Dit wetsontwerp wijkt inhoudelijk nauwelijks af van het advies dat de Commissie Vennootschapsrecht in 1992 heeft uitgebracht. Dit advies werd in de Accountant-Adviseur van maart 1994 besproken door J.P.G.M. van der Graaf.
10. In de juridische literatuur zijn deze vennootschappen doorgaans aangeduid met de term "pseudo-buitenlandse vennootschappen". De Commissie Vennootschapsrecht gebruikte in haar advies de term "puur formeel buitenlandse vennootschappen".
11. J.A.J. van Velzen, Rapport Delaware Corporations; naar aanleiding van een onderzoek naar inrichting, organisatie en inschrijving van Delaware Corporations in Nederland, Culemborg, mei 1995, in eigen beheer uitgegeven.
12. Krachtens art. 49, lid 1, letter b, sub 4° Wet op de inkomstenbelasting en art. 13, § 5 Belgisch/Nederlands belastingverdrag.
13. Zij het gereduceerd tot 15% ingevolge art. 10, § 2 Belgisch/Nederlands belastingverdrag.
14. De kwestie, of een Nederlandse B.V. met haar feitelijke leiding in de Nederlandse Antillen Nederlandse dividendbelasting is verschuldigd over het dividend dat is uitgekeerd aan de in België wonende aandeelhouder is onderwerp van een lopend proces voor het Hof Den Bosch (Infobulletin 95/521).
15. Art. 49, lid 1, letter b, sub 4° Wet op de inkomstenbelasting beperkt de aanmerkelijk belang-heffing van buiten Nederland wonende aandeelhouders slechts indien er een (aflopend) aanmerkelijk belang is in een in Nederland gevestigde aandelenvennootschap.

Nouveau Métier werft en selecteert personeel m/v voor accountants- en belastingadvieskantoren.

Assistent accountants, teamleiders, belastingadviseurs en fiscaal medewerkers die een stap in hun carrière willen maken, helpen wij discreet en efficiënt aan een passende baan.

Een stap voorwaarts in uw carrière

Momenteel zijn wij op zoek naar kandidaten m/v voor de volgende functies.

Commerciële AA

als adviseur MKB voor een klein accountantskantoor in Breda. Opleiding AA, fiscale kennis geniet de voorkeur. 'Klantenbinder' met minimaal 3 jaar ervaring in het MKB. Leeftijd 25-35 jaar.

Inl. Judith Jacobs, 040 461715.

Ervaren Assistent Accountant

voor een middelgroot accountantskantoor in Noord-Holland. Opleiding SPD/AA of studierend hiervoor. Zeer goede perspectieven. Relevante werkervaring vereist. Leeftijd 27-32 jaar.

Inl. Arjen Welsch/Barbara Tusveld, 020 6276800.

Assistent Accountants

voor accountantskantoren in de regio Amsterdam. Voor zowel een starter als een gevorderde. Opleiding MBA, SPD of HEAO. Beide functies hebben goede vooruitzichten. Relevante werkervaring is vereist. Leeftijd tot 28 jaar.

Inl. Barbara Tusveld/Arjen Welsch, 020 6276800.

Gevorderd Assistent Accountant

voor een dynamisch, professioneel accountantskantoor in de regio Den Haag. Opleiding SPD/HEAO met controle-ervaring. Leeftijd tot 26 jaar.

Inl. Mark Braber, 010 4524010.

Ervaren Assistent Accountant

voor een middelgroot accountantskantoor in Utrecht. Opleiding HEAO-AA. Ervaring met MKB-relaties en minimaal 2 jaar werkervaring zijn vereist. Leeftijd tot 28 jaar.

Inl. Wouter Wouters, 030 870881.

Interesse in deze of andere banen in de accountants/ belastingadviesbranche? Bel één van onze adviseurs in uw regio: Amsterdam/Noord-Holland 020 6276800, Brabant/Limburg 040 461715, Rotterdam/Den Haag 010 4524010, Utrecht/Oost Nederland 030 870881, of schrijf naar Nouveau Métier, Reguliersdwarstraat 50, 1017 BM Amsterdam.

 Nouveau Métier
Werving & Selectie

Nouveau Métier is onderdeel van de Vitae Groep en werkt landelijk vanuit vestigingen in Amsterdam, Eindhoven, Rotterdam en Utrecht.

 Vitae Groep